

N:o 48.

Af Herr von Ehrenheim: Angående beviljande af en årlig pension af 1,000 kronor åt aflidne Kassören i Riksbanken F. W. Löwenadlers enka, Isabella Löwenadler, född Feit.

Den 3:dje innevarande månad afled härstädes Kassören i Riksbanken Herr Fredrik Wilhelm Löwenadler och efterlemnade enka och fjorton barn, af hvilka det äldsta ännu icke uppnått 22 år och de tio yngsta äro vid en ålder emellan 17 och 2 år. Det är för denna, genom familjefaderns död i sorg och bekymmer djupt försänkta familj, som jag vågar påkalla Riksdagens välvilliga uppmärksamhet.

Löwenadler, som var född den 31 Januari 1824, antogs till extra ordinarie tjänsteman i Riksbanken 1846, blef ordinarie 1851 och erhöll andra gradens tjänst 1864, efter hvilken tid han oafbrutet tjänstgjort såsom kassör. Sedan kommissionsanstalten ordnades i Riksbanken, har han äfven der tjänstgjort. I sin tjensteutöfning, likasom i sitt enskilda lif, utmärkt för redbarhet, ordningssinne och arbetsamhet, hade Löwenadler dessa egenskaper, i förening med den noggrannaste sparsamhet, att tacka för att han kunde ej blott uppehålla en talrik familj och understödja en åldrig moder, utan äfven bibehålla i kraft en lifförsäkring på 15,000 kronor. Då emedlertid denna tillgång, jemte en pension i Riksbankens enke- och pupillkassa af 600 kronor om året, är det enda af någon betydighet, som familjen har att påräkna, så inses lätt att utsigterna att kunna bereda uppfostran åt de många barnen äro mycket mörka, ja, att svårigheter af allvarsammaste art snart stå för dörren, om icke hjälp mellankommer.

Det är denna hjälp, jag vågar hoppas att Riksdagen ej skall vägra de efterlevande efter en tjänsteman hos Riksdagen, som under många år och intill få veckor före sin död väl och troget fullgjort ett viktigt

och träget värf, och som i den moraliska kraft, han utvecklade i kampen för sitt och de sinas sjelfbestånd lemnat ett föredöme, af hvars allmännare efterföljd samhället skulle finna sig väl. Då det emellertid är de många barnen och deras behof af uppfostran, som här gör en hjälp så behöflig, så har jag föreställt mig att denna hjälp lämpligast skulle lemnas såsom en årlig pension åt enkefru Löwenadler att utgå intilldess det yngsta af barnen uppnått en viss ålder, och tillåter jag mig således, med afseende på hvad jag ofvan anfört och då en successiv minskning af pensionen ej torde vara lämplig, att vördsamt föreslå,

att Riksdagen behagade bevilja affidne Kassören Löwenadlers enka Fru Isabella Löwenadler, född Feit, en årlig pension af 1,000 kronor att af Riksbankens medel utgå från och med månaden näst efter den, då Löwenadler afled, till och med den månad, då det yngsta af hans efterlemnade barn fyller 18 års ålder.

Om remiss till Banko-Utskottet anhålles och bifogas en af vederbörande meddelad uppgift om barnens antal och ålder.

Stockholm den 9 Mars 1875.

Pehr Ehrenheim.